

TRANSILVANIA

FÓIA ASOCIAȚIUNEI TRANSILVANE PENTRU LITERATURA ROMÂNĂ ȘI
CULTURA POPORULUI ROMÂNŪ.

Nrulŭ 5.

SIBIIŪ, 15 MAIŪ 1892.

Anulŭ XXIII.

SESIUNEA GENERALĂ A ACADEMIEI ROMÂNE.

În Ńilele trecute s'a încheiatŭ sesiunea generală a Aca-
demiei Române din Bucuresci; și cu viuă bucurie venimŭ a
constata, că ea a fostŭ una din cele mai mănóse, atâtŭ în cele
materiale, câtŭ și în cele spirituale.

Sedința primă, dela 3/15 Martie, în absența preșe-
dintelui *Ioanŭ Ghica*, se ținŭ sub presiulŭ vice-președintelui
B. P. Hașdeŭ, fiindŭ prezenți dd. S. P. Aurelianŭ, G. Barițiu, D.
Brândză, I. Caragiani, Stefanŭ S. Fălcoianŭ, Dr. I. Felix,
N. Ionescu, V. Maniu, Iacob Negruzzi, A. Papadopol-Cali-
machŭ, I. Porcius, N. Quintescu, G. Sionŭ, G. R. Ștefănescu,
D. A. Sturdza, Gr. G. Tocilescu, V. A. Urechia și Iosifŭ
Vulcanŭ; ear' dintre membrii corespondenți: I. Bianŭ, C.
Gogu, G. Ionescu — Gion și Th. D. Șperanța.

Din raportulŭ generalŭ pe anulŭ 1891, compusŭ de se-
cretarulŭ generalŭ *D. A. Sturdza*, amintimŭ pe scurtŭ, după
ângustimea spațiului de care dispunemŭ, următóarele.

Academia a perdutŭ prin mórte pre membrii sei *M.
Cogălnicénŭ*, *E. Bacaloglu*, *I. C. Brătianŭ*, *I. Ionescu*, *Gr.
Grădișteanŭ* și *W. A. Withe*.

Din *ședințele sėptemánale* de preste anŭ avemŭ plăcută
datorința a aminti rezultatele scrutărilorŭ dlui *Gr. G. Tocilescu*,
asupra coloniilorŭ romane din Dacia și în specialŭ asupra
monumentuluiŭ dela Adam-Clissi; a unei cetăți până aci ne-
cunoscute *Tropaeum Trajani*; asupra vechilorŭ orașe gre-
cesci din Dobrogea de astădi: *Callatia* (acum *Mangalia*) și

Istropolis (acum Iglița), precum și asupra mai multor cetăți și castre romane din România, în fine asupra domniei lui Mircea-Vodă celui Betrânu. Totu asemenea discursul generalului *Fălcoianu* asupra necesității de a se introduce și la noi calendariul gregorianu.

Publicațiunile Academiei, din cari cele eșite de sub presă le-amu amintitu la timpulū seu și noi în fōia acēsta, le reamintimū în următorele :

1. *Analele* tom. XIII. pe 1890/1, cuprindēndū și scribarea jubileului de 25 ani ai Academiei dela 1/13 Aprilē 1891; asemenea tom. XII. cu memoriile secțiunei istorice.

2. O parte din istoria lui *Herodotū*, traducere premiata, de *Ioanū Ghica*.

3. Discursurile și alocuțiunile *M. S. Regelui Carolū I.*, protectorulū și președintele de onōre alū Academiei, ținute în cursū de 25 ani ai domniei sale.

4. Lucrările literare: Țeranulū românū de *Gr. Tocilescu* (premiatā); Catalogulū monumentelorū epigrafice și sculpturale din museulū naționalū de anticități, de același; Flora Dobrogei de Dr. *D. Brândză* (premiatā); Tom. II. din Psaltirea Diaconosilor *Coresi* (1577), de *B. P. Hașdēu*.

5. „*Etymologicum magnum Romaniae*“ de *B. P. Hașdēu*, terminatā litera A. ¹⁾

6. *Analele culturēi romāne*, tom. I. de *V. A. Urechiu* (scriere premiata).

7. *Publicațiunile Academiei* s'a decisū a se dāruī, la cererea lorū, următorelorū instituțiunii culturale: Liceului Mateiū Basarabū și Curței de compturi, ambe în Bucuresci; scōlei civile de fete, Sibiiū; Gimnasielorū din Romanū și Pitesci, precum și la: Sociētē Academique Indo-Chinoise de France, Paris, și Bibliotecei naționale din Sofia.

8. Din *Publicațiunile Hurmuzachi* și *Cercetări istorice* Tom. II, p. III., de *Nicolaū Densușianū*; și Colecțiunea de documente din arhivele Veneției, de *C. Soranzo*; din ale

¹⁾ A se vedē „Transilvania“ 1891 Nr. 11 „Academia Romānă“.

Polniei, de *I. Bogdanu* și *I. Stupiewicz*; apoi ale Constantinopolei ș. a. Aici amintim cu plăcere, că arhivele noastre din Sibiiu și Brașov, asupra cărora Dl. *I. Slavici* a chemat atențiunea Academiei, prin mijlocirea zelosului nostru compatriot arhivar Fr. Zimmermann, au dat deja 74 documente prețioase din anii 1358—1530.

Tot în ședința I. se notifică, că M. S. Regele dorește a asista la una din ședințele proxime, în carea are a se da cetire unor pasaje din „*Etymologicum magnum Romaniae*“, despre care ședința ne rezervă a vorbi mai târziu.

Alegându-se tot atunci diferite comisiuni, Dl. V. A. Urechia comunică o invitație dela Angelo de Gubernati, ca Academia se participe la serbarea, ce se va face în Italia în onoarea lui *Christoforu Columbu* pentru al 4-lea centenar dela descoperirea Americii. Răspunsul, ce l'a dat apoi Academia la această invitație, este: „Coloniile dela Dunăre ai marelui împărat Traian, reprezentați pe această foaie de Academia Română, salutăm a patrusutea aniversară a lui Christoforu Columb, unul din geniurile cele mai sublime, și urăm gînteii latine, de a rodi în toți timpii mulți Columbi, ca să asternă nouă căi de fericire și de lumină pentru neamul omenesc“. București 6/18 Martie 1892. Carol, Ferdinand, I. Ghica, D. Sturdza și 15 subscrieri de membri ai Academiei.

Din ședința II. și III, însemnăm anunțări de absență, de încetarea din viață a membrului corespondent *I. Popescu* din Sibiiu, o poezie de salutare în limba latină și română de bătrânul nostru profesor gimnazial din Brașov *Davidu Almășanu*; apoi donațiuni de monete vechi și un ciocan de piatră, dela profesorul din Tergoviște *I. D. Petrescu*, a manuscriselor lăsate Academiei de *V. Alexandri*; raportul comisiunii pentru împărțirea gratuită de cărți didactice din fondul *Ioan Fetcu*, pentru anul 1892; tipărirea studiului „Încercare critică asupra lui Michnea III-lea și timpul său“, de *Ioan Crișanu*, în fine comunicarea membrului coresp. *P. Broșteni* despre documente istorice aflate în Bănat.

Ședința IV. dela 6/18 Martie este cea solemnă, cărei i-a președut însuși M. S. Regele, însoțit de principele moștenitor *Ferdinandu* și întâmpinat de membrii Academiei cu totă iubirea și venerațiunea.

Regele deschise ședința prin următoarele cuvinte :

„Salut cu viuă plăcere, pentru ântăia oră în noul secol, locașu, Academia română, a cărei dezvoltare este așa de strins legată cu Domnia Mea. În acestu din urmă anu, Academia a fostu durerosu încercată prin pierderea unora din membrii sei cei mai însemnați, de cari țera era mândră. Faptele lor aparțin astăzi istoriei naționale; numele lor sântu întâpărite în inimile nôstre; munca și energia lor însă voru rămâne ca o pildă frumoasă și unu îndemn puternic pentru Academie, care trebuie să ia acum unu sbor înca mai mare, spre a pute deveni, în alu doilea pătrar de secol alu întemeierei sale, celu dintăiu institutu de cultură alu Răsăritulu.

„Acăsta este dorința mea cea mai ardătoare, pe care sântu siguru că Academia o va împlini prin sîrguința sa, putându-se răzima totd'auna pe spriginul Meu celu mai statornicu“.

Aceste cuvinte adevăratu părintesci au fostu primite din partea Academiei cu viuă însuflețire; ear' secretarul D. A. Sturza ceti apoi următorea dare de sémă :

„Sire! Dezvoltarea neamulu românescu a trecut prin grele și dese furtuni. Numai credința nestrămutată în viitorulu seii i-a datu puțină de a străbate nenumărate stavile ale timpurilor de restriște și de încercare. De aceea tôte sfortările Românilor, în orî ce direcțiune a activității omenesci, au fostu neconținutu îndreptate spre ideea națională.

În alte țeri mai bătrâne, cari au isbitu a-și asigura teameinicu existența și traiulu, Academiile represintă mai multu conlucrarea înfrățită a celor mai învățați ai națiunei pe intinsulu teren alu sciințelor. La noi Academia are mai multu unu caracteru naționalu.

Limba și istoria sântu principalele ei ocupațiuni, căci limba și istoria ni se contestă și ni se contestă neîncetat.

Nu aũ trecutũ 50 de anĩ, de cãnd s'aũ fãcutũ în Bucuresci și Iași încercãri serioase, de a espulsa din scõle limba românescã, precum ea mai fusese espulsatã în nefastulũ secolũ alũ Fanarioșilorũ.

Dar chiar astãđi, dupã constituirea regatului românũ, acei cari aũ întreruptũ firulũ desvoltãrei nõstre naționale, se încercã a întuneca așeđãmẽntulũ și rostulũ neamului nostru.

Unũ invẽțatũ alũ Eladei, într'o scriere tipãritã cu multũ lucș în anulũ curentũ și destinatã a fi fõrte multũ respãnditã, pretinde, cã numirea de „Fanariotũ“ se întinde peste naționalițãile Orientului Europeanũ și cuprinde în sine pe romãni ca și pe greci; cautã sã contopescã familii vechi românesci, cu familii fanariote și merge pãnã a declara, cã domnia lui Alesandru Ipsilante, dela finele secolului trecutũ, a fostũ timpulũ de aurũ alũ țerilorũ românesci.

Poporulũ românũ a cãpẽtatũ, ce e dreptũ, unũ așeđãmẽntũ puternicũ în timpurile nõstre, dar elũ simte, la mișcãriile inimicilorũ lui, cã furtunile s'aũ alinatũ numai și cã nõue încercãri ilũ ascẽptã. Acẽsta este cauza, cã elũ s'a obicĩnuitũ a privi Academia ca o cetãțuie naționalã. Acẽsta este cauza, cã și Majestatea Võstrã chiar din intẽiulũ anũ alũ Domniei ați îmbrãțișatũ cu cãldurã acẽstã instituțiune, ați privitũ cu plãcere însemnatele ei publicațiuni istorice și ați datũ o puternicã impulsione desvoltãrei limbei prin fundarea „Marelui Etimologicũ“ alũ limbei romãne.

Majestatea Võstrã veți asculta astãđi încheierea primei litere a alfabetului, cea mai grea, pentru cã cuprinde cele mai multe vorbe, și pentru cã cu dẽnsa se începe o lucrare independentã și originalã asupra limbei nõstre.

Interesulũ totd'auna viu alũ Majestãței Võstre pentru Academie se manifestã în fiã-care anũ prin prezența Võstrã și a moștenitorului tronului în mijloculũ nostru. Ea este unũ indemnũ nõu și puternicũ, ca Academia sã remãnã vecinicũ focarulũ nestinsũ alũ ideei naționale, purificate și întãrite de sciințe. Cu durere privimũ numai, cã astãdatã nu vomũ putea

auđi resonândü în noulü nostru localü vocea cea blândă și sonoră a ilustrei nóstre Carmen Sylva. Unimü ale nóstre urări cu acelea ale națiunei, ca suverana nóstră se se întărescă și se se învioșeze la cerulü seninü și la sórele căldurosü alü patriei de origine alü neamului românescü“.

Înaltulü președinte după acésta dete cuvântulü dlui *B. P. Hașdeu*, care ceti pasage din cunoscutulü Etimologicü, și anume asupra literei A. Suspendându-se apoi pentru câteva minute ședința, Regele împărtași Academiei, că dăruiesce pentru biblioteca ei o carte, ce cuprinde vignete de armele Munteniei din sec. XVII. și tipuri cu portü românescü din același timpü, și recomandă și cu acéstă ocașiune secțiunei istorice studiarea acestorü vechi documente.

După-ce apoi dlü *V. A. Urechia* ceti despre Spătarulü moldoveanü *Nicolae Milescu* din sec. XVII, care călătorise până la China, ear' dlü *Gr. Ștefănescu* o descriere a cataractelorü rîului Niagara, Regele rădicândü ședința, cu îndatinata sa afabilitate vorbi cu toți membrii de față, visită localele Academiei, cu deosebire colecțiile de monete, chrisóve și manuscrise, și însoțitü de întregü corpulü Academiei, la órele 5 reîntornă împreună cu principele la palatü, lăsândü în inimele tuturorü cele mai plăcute impresiuni.

Ședința V. dela 7/19 Martie se petrece cu agende literare.

În ședința VI dela 9/21 Martie se dă cetire mulțemirei principelui de Neapole pentru publicațiunile, ce 'i s'aü trâmisiü ca membru onorarü alü Academiei. Totü în acéstă ședința se dă cetire telegramelorü din Iași, că *Vas. Adamachi*, răposatü acolo la 8/20 Martie a. c., a lăsatü tótă averea sa Academiei, și se cere trămiterea unei delegațiunii, a asista la înmormântarea testatorului și a lua măsurile de lipsă pentru averea rămasă.

Amintimü la acestü locü, că înmormântarea generosului bărbatü s'a făcutü în Iași cu tótă solemnitatea, participândü la aceea ca delegați ai Academiei d-nii D. A. Sturdza, N. Ionescu și Iosifü Vulcanü, cari tustrei aü și rostitü la aceea rară solemnitate cuvinte însuflețite.

Ședințele VII, VIII, și IX, se petrecu cu lucrări atât în plen, cât și în secțiunii și în comisiuni.

Ședința X. este publică, și membrul coresp. *Th. D. Speranță* dă cetire unei părți din scrierea sa despre fabulă și despre fabuliștii români încetați din viață.

În ședința XI, dela 14/26 Martie se presentă scrisoarea, prin care episcopul *Melchisedec* trimite traducerea unui poem armenesc din sec. XVI. intitulat: „Lamentațiunii asupra Armenilor din Valachia, scrise de diaconul Minas din Tocac“. După aceea se presentă volumul V. din „Istoria Românilor din Dacia Traiană, de *D. A. Xenopol*, două cărți mai vechi despre Macedo-Români, donate de *G. Murnă*; cereri de ajutor, notificări de invențiuni științifice și colecțiuni de credințe și datine populare, de învățătorul din Transilvania I. Popă Reteganul, în fine presentarea discursului de recepțiune a dlui *Iosif V. Vulcan* despre Dimitrie Cichindelu și activitatea literară a aceluia, ear' cu responsul la acest discurs se însărcinează dl *V. A. Urechia*.

În ședința XII dela 16/28 Martie se statorosește drept temă pentru concursul premiului Eliade Rădulescu la anul 1896: „Botanică populară română din punctul de vedere al credințelor, datinelor și al literaturii române populare“.

După acesta urmează raportul dlui *D. Sturdza* asupra misiunii la înmormântarea proprietarului *Vas. Adamachi* din Iași și la deschiderea testamentului aceluia. Ședința acesta este una din cele mai însemnate în Analele Academiei; căci averea, ce boierul necăsătorit, numit mai sus, o lăsa Academiei, este de 2,180,000 lei capitală cu venit anual de aproape 110,000 lei. Legatele testatorului fac aproape 100,000 lei; și anume: universității din Iași îi rămâne considerabilă bibliotecă și toate obiectele științifice. Asupra acestei colosale donațiuni vom reveni. Ear' Academia priimesce toate dispozițiunile testamentare ale fundatorului și ia măsurile de lipsă pentru de a intra în posesiunea acelei averi. În fine

se dă cetire scrisorii dlui *G. Tătăranu*, a distinsului pictor român, care donază Academiei portretul istoricului *N. Bălcescu*, făcutu de densusul la anul 1851 în Parisu.

Ședința XIII dela 17/29 Martiu se ocupă cu deosebite de dispozițiuni pentru asigurarea și punerea Academiei în posesiunea averei testate de *Adamachi*, precum și de donațiuni făcute și primite; și totu asemenea și *ședința XIV*, dela 18/30 Martiu.

Ședințele XV, XVI dela 20 Martie v., (publică), *XVII*, apoi *XVIII* și *XIX* continuă cu lucrări interne: alegerea d-lui *Antoniu Naum* din Iași de membru în secțiunea literară, prezentarea scrierei căpitanului *Dimulescu*: „Idealul armatei române“; *Dr. V. Babeș* presentă *Analele institutului de patologie și de bacteriologie* din București, *Gr. G. Tocilescu* cetesce studiul său despre *Nicolae Alexandru Basarabă*, *Domnul Munteniei*, mortu la 1364; *V. A. Urechia* presentă tomul I. din publicațiunea sa premiată: „*Istoria școlilor dela 1800 — 1864*“; după aceea urmază donațiuni din publicațiunile Academiei și alegere de comisiuni pentru cercetarea scrierilor, ce se voru presenta la concursese pentru 1893.

În ședința XX. comisiunea pentru cenzurarea manuscriselor pentru premiul *Eliade Rădulescu*: „*Nascerea și înmormântarea la Români, datine și credințe*“, propune pentru premiare manuscrisul cu devisa: „*Leagănul e imnul fericii rare, etc.*“ și deschidându-se plicul sigilat cu numele autorului, acela este dl *S. Fl. Marianu*, profesor în *Suceva*. Dar fiindu acesta membru alu Academiei și existându unu concludu, ca membrii Academiei se nu concură la premiile acesteia, se nasce o dezbateru foarte animată asupra interpretărei concludului adusu: decă adecă acela privesce și pre cei-ce își presentă numele în plic sigilat orî numai pre cei-ce au edatu scrieri cu însemnarea numelui lor. Deciderea în causa se amână pe una din ședințele următoare.

În ședința XXI se anunță, că la *ședința proxima*, carea va fi publică, a *XXII.*, iar va presidia *Regele*, ceea ce a și urmatu,

în care ședința dlui B. P. Hașdău cetesce memoriul său despre genealogia popórelor balcanice.

În ședința XXIII se facă propuneră pentru alegerea de membri ai Academiei. Obiectul însă se amână pe altă ședință. Asemenea se presentă propunerile secțiunei istorice: a se amâna publicarea poemei armenesci menționate mai sus până după completarea materialului; apoi urmază constituirea biroului secțiunei (V. A. Urechiă preș., A. Papadopolu-Calimachu vice-președinte), cauza transferirei dlui Gr. G. Tocilescu din secțiunea literară în cea istorică, în fine alegerea de membru corespondentă a dlui I. Bogdanu. O viuă discuțiune se nasce asupra transferirei dlui Tocilescu, dându-se punctului respectiv din statută diferite interpretări. Uniă sântă pentru, alții contra transferirei; dar punându-se la votă propunerea secțiunei istorice: de a se amâna alegerea pe anulă viitoră, se constată, că membrii Academiei nu sântă în numără de ajunsă. Apoi urmază la 9 Martiu (10 Aprilie) ședința publică solemnă XXIV, în care dlă Iosifă Vulcanu cetesce discursul său de recepțiune despre fabulistul Dimitrie Cichindeală, ear dlă V. A. Urechiă răspunsul său la acestă discursă.

În ședința XXV, dela 30 Martiu (11 Aprilie), se presentă scrierea G. Andreiași: Amintiri din resboiulă austro-germană dela 1866; D. Dană despre Armenii orientali și Lipovenii din Bucovina; G. Musicescu: publicațiunii din musica bisericescă. Secțiunea literară presentă propunerile sale, a se da învățătorului I. Popă Reteganulă recompensă de 500 lei pentru colecțiunea de datine și credințe poporale (se primesce), a se publica în Anale versurile latine de D. Almășanu (se primesce). Premiulă Craiovană remâne nedecisă; premiarea scrierei S. Fl. Mariană nu se primesce; Dr. C. Istrati: Cursă elementară de Chimie, se primesce; desbaterea asupra premiulă Craioveană, pentru care s'a propusă manualulă scolară: „Istoria literaturii latine“ de G. D. Teodorescu, se continuă în ședința XXVI dela 31 Martiu (12 Aprilie) și se termină cu reieptarea propunerii. Membrii activi și corespondenți se alegă: Dlă *Spiră*

Haretă în secțiunea științifică, *G. Weigand* membru coresp. străin, membrii coresp. români: D. C. Olănescu, I. Bogdan, Saligny și Climescu (șed. XXVII).

În fine, după votarea premiului Năsturelă-Herescu pentru traducerea lui Horatiu, de D. C. Olănescu, și a premiului Craioveană pentru Istoria universală de P. Rășcanu, și după ovațiunii pentru dl. G. Barițiu la aniversarea 80, sesiunea se încheie în mod solen la 1/13 Aprilie cu ședința XXVIII.

Făcându o reprivire generală asupra lucrărilor acestei sesiuni, constatăm cu bucurie progresul crescându ală valoroselor lucrări ale Academiei, cari lucrări din an în an cuprind terenu mai estins și arată rezultate din ce în ce mai mari.

În cele *materiale* ni se presentă ca ună evenimentă epocală *donățiunea* de preste 2 milioane lei *Vasile Adamachi* din Iași. Acea este combătută din partea ereșilor, cu excepțiunea generosei vechiei familii boieresci *Asachi*; decă îns, precum sperăm, se va realiza dorința fundatorului, atunci averea Academiei în scurtă timp va fi duplicată, și Academia va poté lua cu lucrările sale ună aventă, de care întemeiătorii Societății literare de acum 26 ani nici că voră fi visat.

Dar și mai mare decâtă acestă aventă materială este celă *spirituală*, ce ni-l presentă însuflețirea membrilor Academiei pentru scopurile ei cele înalte, și în specială concordia dintre aceia și președintele onorar și protector ală Academiei, carele este însuși capul statului, și carele deja în primulă seu cuvântă din această sesiune îndemnă Academia la sboră încă și mai puternic, spre a deveni în ală 2-lea pătrară de seculă celă dintăiu institută de cultură ală răsăritului.

„Viitoră de aură țeara noastră are,

Și prevădu prin seculă a ei înălțare!“

profeția Mircea celă Bătrănă, după însuflețitulă D. Bolintină, despre venitoriulă României. Fiă, ca cuvântulă acesta, diferitoriulă în formă, dar în fondă identică cu cuvântulă generosului președinte de onore actuală, să se împlinescă și față cu Academia Română!

Z. Boiu.

COLCHI, METEREAQUE TURBA.

(Fine).

Se organizămă aserțiunile contrare. Dlă Hașdău la pag. 279 face unŭ feliŭ de figură matematico-geografică și pune *Carpatiniŭ* (Colchi); astfelŭ pe Colchiŭ lui Ovidie 'i pune în Carpați. Apoi despre Colchida dela Phasis ȃce, că acăsta avea de a face cu muntele Caucasŭ, că părțile cele mai înalte a le crestetului Caucasului s'a chiebatŭ *Kolika* și că de aici însuși numele *Colchilor*.

Décă Colchiŭ aŭ locuitŭ în Caucasŭ seŭ pe crestetulŭ Caucasului, și décă *Kolika* e identicŭ cu Caucasŭ, — atunci numele Colchilorŭ arŭ trebui se însemne: Munteni, — Cresteni, Vêrfurenŭ, preste totŭ se cuprindă în sine înțelesŭ de: munte. Dar dlă Hașdău nu remâne la părerea acăsta, ci ȃce:

„Carpații în vechime aŭ purtatŭ numele Caucasŭ; eară prin urmare (1) a esistatŭ atunci și la țermiŭ Istruluiŭ (Dunării) o *Colchidă*. Eacă dară Colchida la Dunăre, și totulŭ provine de acolo, că Carpații se chiamă Caucasŭ. Și apoi mai pune întrebarea. „Nu cumva la Dunăre va fi fostŭ Colchida cu lâna de aurŭ a Medeei?“ și astfelŭ a pusŭ și Colchida din Asia, la Dunăre!

Argumentațiuni fără de basă.

Ovidie pe Colchiŭ din Dacia 'i amintesece numai odată în libr. *Trist.* II. vers. 191, precumŭ e citatulŭ de susŭ. În totŭ loculŭ, unde mai amintesece de Colchi, se înțelegŭ Colchiŭ din Asia dela riulŭ Phasis. Substantivulŭ e *Colchos* la Greci. *Colchus* la Romanŭ ¹⁾,

La greci numele țerii Colchilorŭ e *Colchis*, prin sufixulŭ *is*, numele e grecisatŭ, dar dela începutŭ, țera a trebuitŭ se

¹⁾ Țeara Colchilorŭ la Ovidie lib. III. *Trist.* 9 versŭ 12. Colchide în ablativŭ, din *Colchis* gen. dis. La *Plutarchŭ* țera sa numitŭ și *Κολχικε*. *Colchus* ca nume de poporŭ la Ovidie se mai amintesece în lib. II. *Trist.* 9 versŭ 15, la *Heroides* XII. 1. At tibi Colchorum memini. *Epistolae* XVII *Leander* versŭ 157 *Ep.* CVIII. *Heros* v. 175; érá în adiectivŭ femininŭ *Ex. Ponto* I. 3 versŭ 75 *Colcha* trabs.

aibă numele: *Colcha* din col apă, și cha = ca, pentru teren micu însemnă locu, pentru teren mare însemnă prejură, — deci *Colcha* prejură de apă, pentrucă a zăcutu la Marea-negră dar și terenul prejurului a fostu plinu de ape, apătosu. acestu *cha* la alte nume se află în forma: ca, ga, ha, și fiindcă h trece în i și în forma: ia. *Chaldia* a fostu o țera lângă Colchis, totu din Marea-negră cu capitala Trapezus, ad. Trapezunt. Chal purcede din cal, ce însemnă apă, — dar unele popore aspirază pe c, de aci chal; *d* din *Chaldia* purcede din da în altă formă ad, ce însemnă: prejură, terenă, ieră ia, însemnă țera, deci *Chaldia* țera la prejură de apă. Locuitorii vechi s'au numitu Chalybi, din cal apă, ibh prejură, i ómenī; *Callopidae* la Herodotu poporū sciticū, a locuitu pe lângă Nistru și la Marea-negră; din cal apă, op din ibh prejură, și dale ómenī; acestu ibh = ip e și în Aeg- ip- et- *Callatis* de din josu de Tomi în Mesia inferioare (Dobrugia), e orașu tocmai pe țermulū Mării-negre; din Cal apă, at -ad = da- ta, locu în vechime Calada ori Calata ori Calaty, la greci Callatis. C trecendū în g, e Galata, locu la apă, de unde Galați, — și = ty, locu, — seu i = ómenī locuitori la Galata.

Wilh. Obermüller (in Deutsch-Keltisches Wörterbuch) dice, că giolc la Celți a însemnatu trestia, și fiindu că terenul țerii Colchis a fostu băltosu și plinu de trestia, Colchis se deriva din giolc. Giolc purcede din cal apă, c arată ceva din apă séu de apă, — dar la Celți giolc s'a chiebatu și Calaf, calav, unde f, v, e identicu cu c din giolc, după înțelesu ¹⁾.

Încă și numai după cele spuse până acuma se póte dovedi, că numele *Colchis* din Dacia însemnă: ómenī din prejură

¹⁾ Calaf, Calav însemnă trestia, franc. jonc, ital. giunco, nemț. Schilf, ung. nád. F. V. trece în m de aci calamus lat. Kalamos gr. Chaume fr. trestia; deci cala, apă. Schilf purcede din Calaf, lăsându afară pe s, e *chil-f*, unde chil e apă, — f și v din fa, va locu, — deci din locu de apă. Trestia purcede din der, ter apă (ter se reafă în Ister = Dunărea, în S-tre-iū unū riurelū) *esti* din trestia e ce amū esplicatū în Familia, locuință, ce e *agr-est-is*, *coel-estis*, — deci trestia tocmai aceea însemnă, ce calaf, calam, chilf, — dar după altu dialectu celticu și alte forme (veđi Motru păreū). Schalmei = calmei.

de apă, — de bălți, și pentru acésta terenul Colchilor din Dacia, eu'lui punu cam dela gurile riurilor Argeș și Ialomița spre Seret și Galați, — pe locurile cu multe ape, cu multe bălți, — căci locuitorii din acestu ținut numai așa au putut căpeta numele de Colchi, decă au locuit pe asemenea loc.

Dar' scopul meu principal nu e disputa cu dl. Hașdeu, — ci studiarea numirilor de popore și de localități vechi în Dacia, ca se le cunoșcem originea și ca se constatăm, că acele sânt mai vechi decât colonizarea noastră, și că noi decând le-am auditu întâia oară le-am susținut până azi.

Acele se pot înțelege numai prin limba sanscrită, în carea e reprezentată familia de limba indo-arică, — și prin limba celtică, carea e un ram vechiu din acea familie.

Cal înseamnă apă, — ce înseamnă apă înseamnă și riu, — și lac. A trecându prin toate vocalele se află formele: cel, cil, col, cul, totu cu acel înțeles; dar c trece în g și apoi se află formele; gal, gel, gil, gol, gul totu cu înțeles de: apă, riu, lac: c și g trece în j, de aci prucește jal, jel, jil, jol, jul.

In sanscrită: Kulya, canal; kleda, umezită apătosă, licore; cul a se afunda în apă. Gal a curge, a se scurge; gala apă; galaga în apă născută; galada, dătoriu de apă = nuor; galadară, purtătoriu de apă = nuor; galay a strămuta în apă.

Gala grec. lapte; și suc de plantă; glod românesce: apă cu imală, lut imoiat în apă; glacies latinesce, ghiată; glutinare lat. a lipi cu glod, se ceva ca glodul.

Pentru *Celtica* vechiă ni servesc deosebii dialectele celtice susținute până azi, anume limba bretonică, bască, valona, irlandesă, cornvalesa etc. Se începem cu rădecina: *cal*.

Cal la Bretoni, port; *Cala* la găli, port locu la apă (Calao la Spaniolii port la apă) *Ceulan* la Gallii țermu (ceute apa, an locu) Kello gr. a intra în port; schela la Lipova, țermurile portul unde a fost trecătorea cu brodul (luntrea

Cal. în clă Clabar la Irlandezi mocirlă, imală; Clan și Clain la Bretoni țermă de riu; Clavană și Clavonă la Galli braț de riu adecă riu mic; Cler, Clet la galli riu, păreu; Cloia la g. stropă de apă (fiind-că e trece și în s, *sloiu* la Romani, ce se face din stropi de apă). Coileah la Cymbri; păreu mic, cuil la Cymbri păreu, col la Chinezi riu, colare în monuminte vechi gallice, a curge. Cyll la galli a perî în apă, a se îneca.

C trece în g, decî: *gal*, apă, riu, gail la găli, riu; gail la Irl. vapore; gal la Evrei, isvoră, fântână. Gelchi la galli a spela (adecă a lucra ceva cu apa; waschen la Nemți a spela, din was-ser apă; a spela nu din latinul *expello*, ci din bal apă = pel.)

Gil la Irl. = Hiberni, apă, riu; Gil la găli apă, riu; Gilga, la Tatarii din Tobolsk, riu; gill la galli (Celții vechi) apă în cantitate mică, riu mic, gilles la Cymbri (o parte din galli), torinte adecă păreu de delă, năvălitoriă, gilles și ađi în Anglia în provincia Cumberland (țera Cymbrilor) în delurile din Wales riu torente. Giol la gali apă, riu; Giolaidh la galli păreu mic, idh e diminutivă; identică cu et la Francesi, cu uț la noi, p. e. mic-uț.

Gola la Basci, lacă mic; en e diminutivă; Goloa la Basci, idropică, göl e forma indatinată pentru numele apelativă a tuturoră lacurilor în Armenia. Pe unde a fostă Chaldia (descrișă mai sus) se află și ađi mulțime de lacuri, împrejură de Cars; aci Tschildir (cil) lacă mare; din cal = cil apă, ur din dear mare. Geol (pote că göl) lacă în Turcia; Golen la bret. lacă mic; Golena în monuminte vechi. Gouillet în limba poporală francesă, ună terenă mică de apă dormitoare, adecă, baltă, lacă mic; Gullen la Allemani, mocirlă, noroiă.

Gal = gla, glaid la galli, riu, glau la găli, Irl. Bretoni, Cornvali țermă de apă, de riu; din gal- an, unde an însemnă locă; Glann totă aceea. Glao la Bretani plóie, și gialad, ploia; Glas la Br. apă, glav la Irl. plóia, gleach br. apă; gledacoh la Galli, riu; Glen Irl. țermă (= glau); glis in

glosarie vechi, apă, riu. Gloeba la Bret. a înmoia, a scâlda; și fiindu că g cade adeseori, loeba tot aceea. La noi în scaldă cal însemnă apă, da locu; (nu din *calidus*, caldă¹⁾).

După acésta pregătire se cercetămă numirile de riuri în România (cele din Ungaria nu sîntă culese).

Mai întâiu cele cu rădecina: *cal*, apă, riu. Căiuțu păreu în jud. Băcău; din Caliuțu, cu l immoiatu în i; corespunde formeî; Giolaidh, — și idh e diminutivă, și uță. *Calafatū*, tocmai la Dunăre și are portu; calū, portu, séu cala apă, af prejuru, at locu. Calinescî păreu în jud. Oltă: numele dela satu; dar caliu = apă mică²⁾. — Calmanū păreu în jud. Argeșu; și se varsă în riulu Vede; cal = riu, ieră man = gură). Calmațu riu în jud. Oltă și douē păreie. Câlnaū păreu în jud. Râmniculū săratū. Calū păreu curge în Bistrița în jud. Neamțu decî nu dela calū = animalū, = ci din forma originală: calū apă, riu. Căluic păreu în jud. Dorohoiū. — Chilia orașu în Besarabia, ȝace la Dunăre și are portu. Cioiana (col-ean) păreu în jud. Gorjū; Ciulina, baltă în jud. Râmniculū-săratū; Colacū păreu în jud. Putna; Colarețu păreu în jud. Mehedințu. Ajunserămă la numiri de însemnătate: Hotarulū; Colciū moșia nelocuită în jud. Romanațî, și Colcéc, Colcég (= Colceag) localitate în jud. Ialomița lêngă comuna Ulesci (de susū. În Colc-iu, în Colc-eag respective în colc reafiamă forma; Colch; în dicționariful topograficū pozițiunile acestorū localitățî nu sîntă descise, — dar decă zacū la apă, la balțî, numele e esplicatū din cele de până acuma, — dacă înse zacū pe nălțimi, atunci rădecina e: cal ce însemnă, delū precum se va

¹⁾ Culese din *Memoirs sur la langue celtique* de M. Bullet și din *Wilhelm Obermüller Deutsch-Keltisches Wörterbuch*.

²⁾ *Calman* însemnă dară: gura riulu, séu gura de riu. Asemene nume mai aflămū: *Culminach* în vechime, ațî *Kulmbach* în Franken dela resăritū, chiar la împreunarea riurilor Main celū roșu și celū albū, adecă la gura riurilor; decî *Culmiu* = *Calman*. *Kulmain* la părăulū Schornitz în Bavaria; éră în Irlandia (unde și ațî trăiescū Celțî) aflămū; *Kilmain-heim*, *Kilmain-more* și *Kilmannau* sate lângă ape, și trebuie se fiă și la gura riurilor. După Dicționariful Celtico-germanū alū lui *Wilh. Obermüller* I. pag. 204 și II. 292, 338, 258, *man men*, *main* la Celțî și Irlandezî (întru alte înțelese) însemnă gură; *mant* la

vedea mai jos. Culoma baltă în jud. Dolj (gol-ma locu de apă), Clanița părâu în jud. Vlașcu.

Acuma acele cu rădęcina: gal, apă riu. — Galați oraș în jud. Covurlui, tocmai pe țermu de Dunăre și cu portu renumit. Ezerului Galațiui, lacu în jud. Ialomița; Galilesei, lacu lângă comuna cu asemenea nume; gal- il, apă mare. Galu părâu lângă satu cu asemenea nume în județulu Neamțu; mai susu vędurămă forma calc. Ghililü lacu în jud. Bolgradü, — atăta cătu gal- il de mai susu, apă mare. Gilort riu, isvoresce din muntele Cösta petrösă în jud. Gorjü la hotarü; gil apa, riu, ort din arda; munte naltü; Glavaciocü päräu în jud. Vlașca; Glodișana päräu în jud. Putna; glodü, balta în limba comună românescă, gloidh, galaidh, Goliuța, lacu în Doljü; Gologan päräu în jud. Covorlui.

G trece în j, — gil = jil, de aci avemü în limba comună: *jilavă*, apătosü, udü, umedostü; Jaleșü päräu în jud. Gorjü, Jilava 3 localități în România. Jiu, din gilü, jilü, riu isvoresce în Transilvania. — Jil e unü riu ce isvoresc în comitatulü Huniadórei la spatele muntelü Retezatü, la Magiari: Zsil = yil, — și mai susu de pasulü Vulcanü, la piciórele munțilorü Chiudețü și Ardicü trece în România și aci se chiamă, yiu. În Huniadóra la capëtulü comitatulü mai

găli gingei (pars pro toto). Acestü man cu înțelesu de gură se reafă la germani în: Mund gură, așa a omulü, animalulü, precumü a riulü; vęrsarea unui riu în Mare se numesce; Mündung; Mund apoi însemnă: gutü, grópa, locu deschisü. După Du Cange în dict. latinității din evulü mediu: Munda a însemnatü latinesce: = os (gura). Teneremunda, os Tenerae fluvii a gothis, apud quos, munt os et buccam, sonat. Dar nu e dela Gothi, e mai vechiü. În Du Cange mai aflăm; Manducus, ore hians, turpiter mandens, — cu gura căscändü, uritü muscändü, rumegändü. Manduco, vorax, gluto, adecă: *imbucătorü, înghițitorü, mancatorü* mare. Mandibula, maséua; mandibula la Spaniolü, mandibole la Francezi, mandibole la Italiani, falca, osulü de dinți, *apărătoréua de gură*. Mandones în glossele lui Isidorü, cătu mandox lat. mangeur fr. męcătorü. Se cercetămü acuma limba latină vechie, manducare, la spaniolü manducar, la It. mangiare, la Fr. manger, la Români a mânca. Manducare nu se deduce din manducere a duce cu mâna la (gură), ci din *mand* gura, și *ucare* din agere a face a lucra; în manducare se esprimă acțiunea gurei. Acestü agere se reafă la Italiani în icare, *fummicare*, a fum-egă, în alte compozițiunü cu g, *fumigatione*; în spune*ggiare*, a spune*ga*, așa la noi în *rumegare* etc. Cumei

sunt 2 păraie cu numele Jilū și Jilețū. Jiulū primesce în sine riulū: Gilort.

Eu așa credū, că fie-carele pōte avé convingere despre aserțiunile mele, — dar' voiū înșira acuma numiri de ape și de riuri din anticitate, — unele dela autori din secululū alū 4-lea și 5-lea ante Christosū și mai tōte din seculi ante Christosū și aceste numiri vorū documenta asemenarea cu acele din Romānia, în urmare vorū aduce și dovada despre anticitatea celorū din Romānia.

Callatis și Calatis or. în Mesia de din josū de Tomi, chiarū pe țermū de mare, (la Strabo și Appianū); Cales și Calex fluviu în Bithynia (la Thucidides). Callas fluviu în Eubōa (la Strabo); Callianassa o nereidă, dină nimfă de apă; Callianeira totū aceea, ambele la Homerū pela 950 ant. Christosū Callirroē 1) fântāna în Atena; 2) Oceanida, femeia de apă din Oceanū (mare) la Thucidides etc. Callichoron, fântāna în Eleusis (la Euripide, Apollodor, Pausanias), Calpe or. în Bitynia, lângă unū riu (cal apă, pe = ba, ta, pa, va, ma, locū, Calpes la Xenophon, Calpas la Ap. Rhodius, Calycadnos fluviu în Cilicia, după Strabo pōte că numele e identicū cu alū délului. Calypso o nimfă, fata lui Atlas (după Homerū), a lui Oceanū (mare) după Hesiodū.

Cheladon riu, curge în Alpheos în Elis, la Homerū; altū riu în Arcadia la Teocritū; Chelenderis, portū la Trōzen, și

în manducare, mand însămnă gura, arată-și verbulū latinū: mandere a rōde, a rumega, a mușca, asemene e acțiunea gurei; așa cumū din gură se află acțiunea ei în: a grăi, graiu.

Mand trece în mant, ment, de aci în latinitatea mediă se află manto și mantum, la Latinū vechi: mentumū la fr. menton, la It. mento, falcă, osū de gură, mentum lat. esplicatū fars subiecto ori, partea supusă gurei ba în latinitatea mediă, mentum și pro collum (grumazi) și pro facies față. Formele latine mand, mend, ment, staū mai aprōpe de cimbricalo și galiculū: mant. Îucătū în măncare maugiare, manger, nu se află du (man-du-care) acela a pututū cădea seū a mai fostū o formă populară de a dreptulū cu: man și e în locū ded, mand a fostū man-c. — Activitatea mănē se află p. e. în manipulare, mancipo (manucapio) etc.

Riulū Calman, se află și tradusū în limba noastră, p. e. satulū: gura Riului în com. Sibiiū; în Romānia se află 15 comune: gura vāiei. Vale însămnă așa terenū întră doi trei munți precum și apă curgătoare întră munți.

portū în Cilicia, după Pausanias și Strabo. — Cladaos fluviu în Cypros la Pluturchū; Claros orașu pe țermulū ionicū în Asia mică la Homerū și Thucidide. Cleea, o hyadă, — plătore; Cleite o danaidă, Cleitorū fluviu în Arcadia, la Pausanias. Clusius fluviu în Gallia transalpină, la Polibiu. Koloe, lacū în Lydra; Kyllene, orașu cu portū în Elis, la Thucidide: Chalī, unū poporū locuitorū la portū în Silesia de mijlocū, — după Ptolomeiu; Cala la găli, portū.

Se scrutămū și cele din țerile romane. *In Italia*, Calatia orașu în Campania. Cales orașu în țera Sidicinilorū; Callor riu lateralū curge în Volturnū; Clanis în Etruria, curge în Tiber; în valea riului Clanis e orașulū Clusiumū; Collattia orașu lângă Tibur în Latium. În *Spania*: Cale orașu tocmai la țermulū mării atlantice la gura riului Durius sēu Cale portus ađi Oporto; Scalabis orașu la riulū Tagus; Calaicī sēu Galaeci (vedemū identicū cal și gal), poporū la țermulū nord-vesticū, ađi provincia Galaecia și Galicia. Callaguris Nassica oraș la Iber, pōte că numele e identicū cu alū dēlului. Caliposot (ađi Zadao) riu; Chalybs (ađi Cale) riu, Clodianus (ađi Muganis). În *Francia*: Caleses sēu Coletae poporū la țermulū nordicū alū Marii atlantice. Chalusus riu (ađi Trave) lângă Lübeck. În *Britania* Clota, ađi Clyde sinū de mare, (cal apă și da locū).

Ași putea înșira încă multe din numirile locale de ađi ale țerilorū romanice, dar' nu mai sūntū de lipsă, ci trecū la numirile vechi, în cari *gal* însēmna; apă, riu.

Galatea, o nereidă adecă nimfă de apă, din gal apă, at = ta locū, și eios eia omū, ființa; Galene asemene o nereidă (nar apă, fluviu, din acestū nar e la noi: noroiū, norū); Gallos fluviu în Phrygia și în Bithynia. Gelas fluviu în Sicilia, Glauke orașu cu port la Mikale și Glaukio, Glaukis, fluviu în Kolchis la Strabo, 2) fluviu în Achaia la Pausanias; Glykeys sinū de mare și portū în Epirū; Golgoi orașu pe insula Cypru; Glanis și Clanus fluviu în Campania; Glaukus fluviu în Caria în Asia-mică; Galaesus riu în Apulia; Glaevum

orașu în Britania, ađi Gloucester la riulă Saburina în Anglia. În numele din urmă, glou = gal, apă, ces din casa, și ter din dair, mare. Gilead la Evreii țera dela Iordană, gil apă, — ead = de prejură, locă ; iath există că sufix separată, și însămnă prejură. Campu gelau, ună teritoriă ce ađi cade în Unterpustherthal, din gil apă, eară au purcede din ua = va ba pa, asemene prejură, seă locă. — Galdius ađi geule fluviu în Brabant din Giolaidh, formă de diminutivă ; Gladbeck, păreă totă în Brabant. Gladbach păreă în Hetten. Gail riu în Carintia, dela riu : Gailthal, Valea riului Gail, eară în latina se află : Vallis Iulia, unde jul purcede din giul, apă, precumă amă aretată mai susă : Jaleșă, jil etc.

Acuma se ni aducemă aminte, că Dlă Hașdeu s'a provocată la Ecateiă, carele spune, că părțile cele mai înalte ale creștetului caucasică se chiamă : *κωλικα ὄρη* (Colica óre). Ore însămnă ținută, prejură, terenă, érá Colica e forma de adiectivă, col însămnă : munte, délă, — ica e suficsulă femeină dela icos gr. seă icus latină. *Κωλιασ* (Colias) se numesce un promontoriu în sudostulă Atenei în Grecia, la Herodotă, de aci đina Demeter (Ceres) a avută predicatulă Colias. Mons Caelius se numesce ună deluță în Roma. Ecateu a trăită pela 520 ant. Christosă, Herodotă pela 484—404 ant. Christosă, eară mons Caelius și Collis Quirinalis sântă numiri și mai vechi, nu multă după fundarea Romei la 753 ant. Christosă se află acele numiri.

Astfelă în Caucasă, la Atena și la Roma nume de munți purcese din o rădecină *cal*, ce însămnă : 1) munte, délă colnică, dălmă, și totă ce în natură și la omă staă mai susă : 2) ca formă de adiectivă, naltă, mare, grozavă, tare, rădicată ;

Pentru de a înțelege nume seă cuvinte vechi, trebuie se recurgemă la limba indoarica (indogermana) ; pentrucă Greci, Latini etc. sântă de origine din Ari, și la limba celtică, carea a fostă mai respândită în Europa și deși puțină o cunoșcemă din anticitatea sa, dar limbele popóreloră remase până ađi din Celți seă din Galli în cele mai multe casuri

ni dau desluciri, și aceste limbi sîntu: a Basciloru, Bretoniloru, Irlandeziloru, Cornvalesiloru, Valloniloru etc.; eară isvorulū celū mai vechiū și mai bunū pentru o limbă indo-arică e limba sanscrită.

Kal în sanscrita, totū ce se rădică, se înalță; de aci *Kalya* resăritulū sórelui, *kūla*, ripă, țermū. *Kalapa* 1) dămbū, grămadă, 2) mulțime. *Kulagiri* mons principalis, adecă: munte de frunte, mare, unde cula însémnă naltū, mare, eară *giri* munte, *Kila* ce în natura e grozavū de mare. Aci vedemū cal strămutatū în kil și kul. Pentru themă e destulū.

În limba celtică cal la galli a însemnatū pétră, stâncă și naltū, rădicatū. Cled la Bretoni pétră, clud la gali stêncă (éră e pétră), Cluj la galli Irl. stêncă. Col la galli vêrfū, créstă; colg la Irl. vêrfū; Col la scoți cāl la gali capū, și totū ce e rotundū, coll la galli pétră, colling vêrfū, colla în glosarie vechi colnicū. Și fiindū-că c trece în g, gal la Irl. galli stêncă, glach (și cădëndū g, lach) pétră, — gol la g, rădicare, nălțime, goia, totū aceea.

Din cal în limba latină; calc-ulus petricea, ce a servitū pentru de a socoti, de aci mai târziū cu înțelesulū: calculū. Calx lat. (calc-s) varū, ce e pétră arsă. Caillou fr. pétră. Callis, cale, celebr, renumitū, rădicatū; celsitas majestate, înălțare, rădicare, celsus naltū, ce stă dreptū în susū, — cel = cal. Collis lat. colnicū, — columen, columna, culmen. Colosus, colosseumū, — dëlulū Colation în Latium.

Din acelu cal, la noi e colnicū, (colnicū) cleanțū, stêncă, vêrfū petrosū de munte; claiă, șirégă de fênū, din cal naltū; Clenciu nodū, ce asemenea e rădicatū, și apoi din formele *cled*, *clud*, la noi e a *clădi*, adecă a zidi cu pétră, colțū, vêrfū. Gala în sanscrita, turmă, mulțime, de aci la Magiari gulya și la noi gulia, turmă de vite, gal în sanscr. collum lat. Hals nemț. (g = c = h) grumazi, carele asemenea e o parte ce stă mai sus, precumū vêdurămū mai sus cāl la galli col la scoți, capū etc.

Vr'o câte-va numiri vechi cu înțelesulū de dëlū, munte.

Calabria o țără în Italia de josă; cala stâncă, pétră, br. din bar délü ia țără, deci țară la délü cu stânci; dar' bar însémnă și apă, eară Calabria zace și la mare, și e cu puțință că br. e din bar = apă. Kallidromon délü în Thermopile e ună ramă din muntele Oeta; Kalli délü, dromă spate din druim, — de aci dromedar animalulă; on în Kallidromon însémnă locă. Din acestă drom, druim e la noi *dromă* pe care âmbă carăle, căci e făcută mai rădicată, spătosă. Kallikolone colnică lângă Ilionă, adecă Troia, amintită încă la Homeră, Kalpe promontoriă în Spania la Gibraltar. Kalykadnus promontoriă în Cilicia; lamă înșirată și la cal apă; cal de bună sémă însémnă munte, și cal pôte se însemne apă, deci apă de munte; — dar kaly pôte însemna și stâncă. Kelusa délü în Siconia. Kleitor délü în Arcadia, carea e muntosă și petróasă, kleit din cled pétră stâncă, or locă, séu or naltă. Kleone or. în munții din Argolis, Kleone or. la délulă Athos din Thracia, — ne însémnă locă. Klimax 3 delimi, în Arcadia în Lykia și în Coelesiria (Klippe nemț. stâncă deosebă în mare). Kyllene munteniă în Peloponesă la otarulă Arcadieă. Gallates délü în Phokis; Galileia țără în Palestina, e stâncosă; gal stâncă, il mare, ia țară; Gilboa délü în Palestina.

Chalybes poporă în munții Paryades. Claudius dél în Pannonia, nu de parte de Sisecă; nu délulă și-a căpetată numele dela Claudius, ci persóna dela délü, din cled, clud, pétră, stâncă. Clibanus munte în Bruttium, Italia de josă. Clibanus, câtă Al-banus; cli = al naltă, ban délü, din acestă ban e: *perin*, unde in diminutivă, față cu șirulă de Alpi.

Se cercetămă acuma în România numirile munților purcese din rădecina *cal*.

Calauca munte în jud. Buzău. Calimanesci, délü în jud. Vâlce, — esci arată, că numele délulă e împrumutată dela numele satulă ce s'a aședată la délü. Numele délulă ar fi numai: Calman ori cu i eufonică Caliman. Amă arătată mai susă păreulă Calman. Acă aflămă délü cu asemenea nume și

totuși alta însemnă. În numele delului, cal însemnă ori naltă, ori stencă, eară man însemnă delū, — din acestū man e latinulū mon-s, la noi munte; acestū man se află în men din Armenia, unde ar însemnă naltū și altele. Se află și nume de persoană Calman, aci ambele silabe aū ieră altū înțelesū, cal însemnă a) capū, capetenia, șefū, de frunte; b) curagiū, resboiū, ieră man însemnă omū, ce s'a susținutū la germani în Mann, barbatū, — în German (ger = *graniță*, hotarū).

Calinișū delū în județulū Bacau, unde in e diminutivū. Calugereni munte în jud. Mehedinți, dela numele altei localități adecă satū. Eni însemnă ómenī locuitori, decī nu e sufixū pentru nume de delū — remāne darā cālugerū; nici decumū dela cuvēntulū ce însemnă monachū; ci e forma că în sanscrita: Kulagiri, kul naltū, mare, ger delū, — cum aflāmū Calugări munte în jud. Buzeu, Calugării munte în jud. Argeșū. Calugēr se chiamă și unū delū stencosū la Ciclova montană, lângă Oraviță. Lucru naturalū, că pe lângă așa numiri se facū povestī de cālugēri.

Celcovița munte în jud. Mehedinți; Celeiū măgură în jud. Doljū; Chili delū în jud. Mehedinți; Chili munte în jud. Prahova; Chilie delū în jud. Romanați.

Ciolanū delū în jud. Putna și munte în jud. Buzeu. Ciolanulū mare munte în jud. Mehedinți. Colțū munte în jud. Argeșū, Colțuri munte în jud. Prahova. Culme munte în județulū Dâmbovița; Culmea-Mărului delū în județulū Mehedinți.

Clăbucelū munte în jud. Vâlce; 2) în Muscelū, 3) în Argeșū, 4) în Prahova. În cla-buc-el, buc însemnă spate el scū e sufix vechiū și însemnă: locū, séu e sufixū românescū și are înțelesū de diminutivū. Clabucū munte în jud. Putna. Clâmce munte cu jud. Muscelū. Clā = cal, m din ma séu am locū, ieră ce însemnă prejurū, acestū ce se mai află la unele numiri, p. e. Vrance (bar-an-ce, prejurū de delū micū). Clivadar pădure în jud. Mehedinți. Cli = cal, va = ma,

ba pa fa, terenū de délū, eară dar arbore și pădure; din acestū dar e : Dri-ades đinele de arbore de pădure, — e Thra-ke (Tracia); acestū ke e identicū cu *ce* de mai susū. — Clo-cociovū délū în jud. Oltū; Clocoticiū munte în jud. Argeșū. Clujba munte în Vâlce.

C trecēndū în g. avemū formele: Găina magură în jud. Dolju; nu dela găina paserea, ce purcede din Galina, ci dela gal délū, stēncă. Galbena munte în jud. Mehedinți; Galbenū munte în jud. Muscelū, — nu dela colórea galbină, ci din gal naltū, orī stēncă și ban délū, — ce arētaiū mai susū în Clibanus. Galeșū munte în jud. Muscelū; Gălăsescu, munte în jud. Muscelū; Gălăsescu munte totū acolo. Galimea délū în jud. Putna. Gâlma délū în jud. Prahova. Gălușelū munte în jud. Vâlce. Fața Gelului munte în jud. Prahova; Ghilanețū munte în jud. Mehedinți; Ghilder délū în jud. Mehedinți; der sēū pădure, sēū dear = mare. Ghilmen munte în jud. Prahova, — men = man = mun-te. Glisserū munte în jud. Muscelū; Golóse măgură în jud. Vlască, Golū măgură în jud. Doljū. Eacă ce însémnă: *Κωλικα ὄρη*.

Pentru lumea cea mai multă, aceste sūntū lucruri seci, dar' unii vorū pricepe însemnetatea acestorū descoperiri limbistice.

Numai prin așa studiū vomū înțelege câte ceva din limba antecesorilorū de pre aceste locuri; din limba popórelorū, dela cari strămoșii nostri au auditū, aū învățatū aceste numiri, pentruca se ni le păstreze pe miī de ani; numai prin așa studiu vomū înțelege și alte nume de localități de pre pă-mēntulū strămoșescū.

Eacă în acestū modū sute de délurī și de ape ni spunū numele lorū și le făcurămū, ca se grăiescă în vechia lorū limbă, în carea cu 2000 de ani și atâte vécuri mai nainte fură botezate de neamuri, ađi cunoscute mai multū numai după nume.

La aceste ape Romāniī de 1785 de ani 'și adapă vitele lorū, și pe aceste dealuri 'și pascū turmele lorū; eară în vije-
liile grozave ale veacurilorū, susū la isvórele apelorū și pe

vêrfurile delurilor la stenele lor au avut adăpóstele lor, cari li-au scutit viața scumpă.

De aci au căutat ei în jos la șesuri și în nopțile istoriei lor cu îngrozire au vădută popórele trecátóre sburdându și le-au audit huiind ca nesce fantome turbate; dar' ieră a resărit sórele vieții strămoșilor, — și la lumina lui fantomele au dispărut.

Mărire ție Dóme! mărire ție!

Dr. At. Marienescu.

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 98/1892.

Procesul verbal

al comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, luat în ședința dela 5 Aprilie n. 1892.

Președinte: Dr. Il. Puscariu, vice-preș. Membrii prezenți: Ioan Hannia, P. Cosma, Z. Boiu, I. St. Șuluț, I. V. Russu, L. Simonescu, I. Crețu, N. Toganu, bibliotecar.

Secretar: Dr. I. Crișianu.

Nr. 19. Dl. Emilianu Micu, din Chișoda, prin scrisórea dto 30 Decembre 1891 cere, spre completarea bibliotecii sale, câți-va numerî ce-î lipsesc din fóia Asociațiunii „Transilvania“ pro 1888—1891, oferind a da în schimb pentru biblioteca noastră opul: A. Ili: *Ortus et progressus variarum in Daci agentium ac Religionum, Claudiopolis 1730. edit. I.* (Ex. Nr. 36/1892).

Cererea dlui Emilianu Micu se încuviințază, despre ceea-ce să fie încunoscințat.

Nr. 20. Constantinu Juga, învățacel de făuriă în Bistriță, cere un ajutor. (Ex. Nr. 39/1892).

— Cererea învățacelului C. Iuga nu se póte încuviința, de vreme-ce nu se află în vacanța ajutóre menite pentru învățacei dela meserii. Petentele se aviséză la eventualele concurs, ce se vor escrie în decursul anului.

Nr. 21. Direcțiunea despărțemintului III (Făgăraș) al Asociațiunii transilvane prin hârtia dto 12 Februarie a. c. subșterne spre revisuire protocolul subcomitetului dela 2 Februarie a. c. dimpreună cu rațiociniul pro 1891 și cu suma de 5 fl., taxă intrată dela membrul Ioan Popu din Sâmbăta superióră.

Din protocolul subșternut se vede:

a) că în urma concursului scris cu datul 29 Decembre 1891 Nr. 283 s'au distribuit 4 ajutóre la învățacei, și anume:

1. lui George Maier, învățacel de mésarú în Făgărașu, 15 fl.
 2. lui Petru Dragoșu, învățacel de curelarú în Făgărașu, 15 fl.
 3. lui Nicolaú Rechierú, învățacel de croitorú din Copăcelú, 10 fl.
 4. lui Nicolaú Dimboiu, învățacel de croitorú din Sebeșu, 10 fl.
- și 5, lui Ioanú Moise Sterminú, învățacel de pantofarú din Viștea superióra, 10 fl.

Din rațiociniu se vede, că în decursul anului 1891 au fost:

a) Întrările (taxe și contribuii benevole) 259 fl. 45 cr.

b) Erogațiunile 217 fl. 45 cr.

c) Starea cassei la 31 Decembre 1891 43 fl. (Ex. Nr. 40/1892).

— Cuprinsul protocolului și alú rațiociniului subșternut se ia cu aprobare la cunoscință. Suma de 5 fl. a întratú la cassa Asociațiunei și s'a contatú în ordine.

Nr. 22. Direcțiunea despărțemântului XXXII (D. S. Martinú) prin hârtia dto 15 Februarie a. c. subșterne spre revisuire protocolul subcomitetului dela 28 Decembre 1891. Din protocol se vede:

a) se raportéză, că dintre membrii ajutători însinuați au solvitú taxele numai 4; 18 au ramasú în restanță; cu încassarea restanțelor se însărcinéză membrii: Nicolaú Todoranú din Cetatea de Baltă și Iacobú Macaveiú din Dicio-Săn-Mărtinú;

b) defigerea locului pentru proxima adunare generală se va efectui, după-ce se va fi luatú înțelegere cu membrii externi;

c) pentru conferirea a 2 premii de câte unú galbenú imperialú acelorú învățători români de pe teritoriul despărțemântului, cari vorú dovedi mai mare progresú în pomăritú și lucrul de mână, se escrie concursú, conformú concludesului adunărei generale dela 2 Augustú 1891. (Ex. Nr. 42/1892).

— Cuprinsul protocolului subșternut se ia cu aprobare la cunoscință.

Nr. 23. Vasile Petri, profesorú în pens. în Năsăudú, prin hârtia dto 16 Februarie a. c. cere unú stipendiú seú ajutorú eventualú vacantú pe séma ficei sale Cornelia, de presentú elevă de clasa III la scóla civilă de fete a Asociațiunei transilvane, primită în internatulú acestei scóle. (Ex. Nr. 43/1892).

— Fiindú motivată cererea și fiindú tocmai în vacanță unú stipendiú cu asemenea menițiune, cererea dlui V. Petri se încu-

viinteză, votându-se ficei sale Cornelia, pentru restul anului curent, un stipendiu în suma de 50 fl. v. a.

Nr. 24. Preotul Ioan Iancu din Vidra de sus, prin hârtia dto 19 Februarie a. c. ca unul, care a avut mai mulți ani în arândă realitățile din lăsamântul după fericitul Avram Iancu, cere a se lăsa densusului și pe mai departe acele realități, a-i se scări însă arândă la fl. 80 în vederea, că móra e fórte rea și are lipsă de reparatură; în fine cere a-i se trimit contractul spre subscriere. (Ex. Nr. 48/1892).

— De vreme-ce afacerea cu vinderea realităților din cestiune, inițiată de acest comitet, încă nu e finalizată, realitățile din lăsamântul fericitul Avram Iancu se dau și pe anul curent în arândă părintelui Ioan Iancu, însă tot în condițiunile din trecut.

Contractarea se încrede cassarului, dlui G. Candrea.

Nr. 25. Direcțiunea despărțemântului VII (Hațeg) prin hârtia dto 22 Februarie a. c. Nr. 35 arată, că conformându-se hârtiei acestui comitet dto 27 Novembre 1891 Nr. 343, a distribuit diplomele pela membrii noi ai Asociațiunei din acel despărțemânt. (Exh. Nr. 50/1892).

— Spre sciință.

Nr. 26. Direcțiunea despărțemântului I. (Brașov) prin hârtia dto 6 Februarie a. c. Nr. 110 subșterne spre revisuire protocolul adunării generale a despărțemântului, ținute în Dârste la 29 Decembre 1891 dimpreună cu reportul general al subcomitetului.

Din protocolul subșternut se vede:

a) că s'a cetit raportul general al subcomitetului și luându-se ca basă pentru desbaterea specială, s'a decis:

1. că în vederea numărului mic de membri în despărțemânt, preoții și învățătorii din despărțemânt să lucre într'acolo, ca fiecare Român de pe acel teritori să se facă membru ajutor al Asociațiunii, plătind o taxă de cel puțin 1 cr. și cel mult 10 cr.;

2. luându-se spre sciință pașii întreprinși de subcomitet în scopul înființării agenturilor comunale, de membri ai agenturii din Dârste se aleg dñii: Ioan Broșu, D. Voina, A. Popoviciu și D. Martinu;

3. luându-se la cunoscință numele persónelor, prin cari a fost reprezentat despărțemântul la adunarea generală din Hațeg, se votează suma de 20 fl. v. a. spese de călătorie pentru doi delegați, cari să reprezente despărțemântul la adunarea generală, ce se va ține anul acesta în Blaj, pentru casul, când nu s'arú găsi membri, cari se mérgă pe spesele proprii la adunare;

4. să se pună temelii bibliotecii populare din Dârste;

5. să se înființeze 3 premii a 10 fl. fiindu a se distribui: unul învățătorului, care cultivă mai bine grădina școlară, al doilea învățătorului, care inițiază pe elevii săi mai bine în lucrul de mână, și al 3-lea corului celui mai bun popular;

6. raportul casarului de cuprinsul, că în anul 1891 încasările au fost în suma de 515 fl. 70 cr., ear eșirile 444 fl. 35 cr. rămânându un saldu de 71 fl. 35 cr., dintre cari pe sēma despărțēmētului suma de 66 fl. 35 cr., gāsindu-se tōte în ordine, s'a luatū spre sciintā;

c) că s'a produsū corulū poporului din Dârste, căruia i s'a votatū premiulū de 10 fl. pentru anulū acesta. (Ex. Nr. 52/1892).

— Cuprinsulū protocolulū subșternutū sē ia cu aprobare la cunosciintā.

Nr. 27. Gabriilū Todica, studentū de clasa III gimn. în Gherla, stipendiatū alū Asociațiunei, justifică sporulū făcutū în studii în periodulū I. alū anulū scol. curentū. (Ex. Nr. 53/1892).

— Spre sciintā.

Nr. 28. Petru Coroianū din Feiurdū cere ajutorulū de 25 fl., pe care l'a avutū până acumū Ilie Cordoșū cojocariū, pe sēma fiuluiū seu Iosifū, învățacelū de rotărie în Clujū, ca să'si pōtā cumpēra haine la tōmnā, cândū va deveni sodalū la 1 Octomvre a. c. (Ex. Nr. 54/1892).

— De ore-ce pentru conferirea de nou a stipendiului folositū de Ilie Cordoșū încă nu s'a scrisū concursū, ear stipendiile de categoria aceluia se potū conferi numai pe basa concursuluiū și numai la învățacei de meserii, cererea lui Petru Coroianū nu se pōte încuviința.

Nr. 29. Direcțiunea despărțēmētului II. (Branū) prin hārtia dto 2 Martie a. c. Nr. 11 subșterne spre revisuire protocolulū subcomitetului delat 28 Decembre 1891, cerēndū a se trimitē diplomele pentru membrii noi din despărțēmētū. Din protocolū se vede:

a) că s'a stabilitū budgetulū, preliminarūdu-se pentru spesele neprevēdute în 1892 suma de 10 fl.

Restulū din banii disponibili se va păstra până în anulū viitorū spre a se crea din ei, cu ocașiunea expozițiunei pentru industria de casă, economia de vite, de câmpū și de grădinā, ce se va arangia la adunarea generalā, premii de câte 15 fl., 10 fl., 5 fl.

b) s'a hotărîtu s' se c'era de aici c'ate 25—30 esemplare din statutele și regulamentele Asociațiunei. (Ex. Nr. 55/1892).

— Cuprinsul protocolului subșternut' se ia spre sciință, apro- b'ându-se conclusele luate. Diplomele cerute pentru membrii noi fiind' acestia însinuați comitetului numai după adunarea generală a Asociațiunei din anul' 1891, și astfel neput'nd' primi aprobarea acestei adunări, se vor' putea estrada numai după adunarea generală a Asociațiunei din anul' acesta. Pentru trebuințele despărț' m'ntului se trimit' c'ate 30 esemplare din statutele și regulamentul' Asociațiunei.

Nr. 30. V'eduva D'nilă Duma din Deva cere a se restitu' documentele fiului ei Romulus, acuma calfă, pe cari anul' trecut' le ar' fi subșternut' aici într'o rugare, și a se conferi numitului ei fiu un' ajutori' de 50 fl. (Ex. Nr. 56/1892).

— Se constată, c' la acest' comitet' nu se g'asesce nici o urmă de o rugare, la care s' fi' acluse documente sunătoare pe numele Romulus Duma. Ne av'nd' ajut'ore cu asemenea destinațiune, cererea veduvei D'nilă Duma pentru un' ajutor' de 50 fl. nu se p'ote încuviința.

Nr. 31. „Asociațiunea pentru spriginirea înv'țăcelilor și sodalilor' români din Brașov'“ prin h'rtia dto 10 Februarie a. c. cere, a i se trimite gr'atuit' organul' „Transilvania“ în interesul' educațiunei sodalilor' din Brașov'. (Ex. Nr. 60/1892).

— Urm'arind' scopuri' înrudite cu ale reuniunei n'ostre, cererea Asociațiunei din Brașov' se încuviinț'ază, av'nd' a i se trimite pre viitori' f'oaia Asociațiunei, încep'nd' cu Nr. 1 din anul' curent'.

Nr. 32. D'nilă Nic'ora, înv'țăcel' de t'âmpl'ria în F'g'araș', se r'ogă pentru un' ajutor'. (Ex. Nr. 63/1892).

— Petentele se avis'ază la eventualele concurse, ce se vor' escrie în decursul' anului.

Nr. 33. Direcțiunea institutului de cred. și economii „Bistrițana“, prin h'rtia dto 13 Martie a. c. trimite suma de 200 fl. ca taxă de membru fundator' al' Asociațiunei din partea numitului institut', cer'nd', ca acesta s' fie trecut' în șirul' membrilor' fundator'. (Ex. Nr. 67/1892).

— Suma de 200 fi. a întrat' la cassa Asociațiunei, și s'a conat' în regulă. Dorința institutului de credit' și economii „Bistrițana“ de a fi trecut' în șirul' membrilor' fundator' ai Asociațiunei, se ia

cu plăcere la cunoscință și se va anunța proximei adunări generale spre urmare în conformitate cu statutele.

Nr. 34. George Dumitru din Mucundorf, sodalul de cojocăria, cere un ajutor pentru de a se pute face măestru. (Exh. Nr. 69/1892).

— Nedispunându Asociațiunea de mijloce cu asemenea meniune, cererea sodalului George Dumitru nu se poate considera.

Nr. 35. Dlă Alexandru Filip, avocatul în Abrud, prin hârtia dto 12 Martie a. c. cere, în calitate de jurisconsult al dnei Zinca Roman din Făgăraș, să-i se solvască fără amănare peșele licidate în suma de 32 fl. 80 cr. în procesul Asociațiunei cu numita dómna pentru recunoscerea dreptului de servitute. (Exh. Nr. 71/1892).

— Suma de 32 fl. 80 cr. v. a. se avisază la cassa Asociațiunei spre plătire la mâna avocatului, a dlu Alexandru Filip din Abrud, pe lângă cuitanță în ordine timbrată.

Nr. 36. Reuniunea femeilor române din Sibiiu prin hârtia dto 2 Ianuarie a. c. Nr. 27 mulțemesce acestui comitet, pentru-că a concesu, ca didactrul solvit de elevele scólei elementare adăpostite în internat, să între în cassa numitei reuniuni. (Exh. Nr. 72/1892).

— Spre sciință.

Nr. 37. Dlă Dr. A. Tincu, avocatul în Orăstia, transpune pe séma bibliotecei Asociațiunei 6 documente de interesu istoric. (Ex. Nr. 77/1892).

— Cu mulțemită spre sciință.

Nr. 38. Direcțiunea scólei de fete a Asociațiunei prin hârtia dto 24 Martie a. c. Nr. 90 subșterne spre revisuire protocolul conferinței corpului didactic dela 1 Februarie a. c., dimpreună cu aceluia cuprinđendú clasificatiunea elevelor pentru semestrul I. al anului scol. 1891/2.

În protocolul se arată, că în 1 Februarie a. c. s'aú ținut sub conducerea directorului examenele semestrle în prezența dlu delegat George Barițiu, și s'a constatat prestele totu progresu îmbucurător; se arată mai departe, că în conformitate cu regulamentul (statutul organic) s'aú osebitu ca ferii semestrle dílele dela 2—7 Februarie a. c. și că a trebuit să se facă unele schimbări în planul órelor. (Ex. Nr. 79/1892).

— Cuprinsul protocolului subșternut se ia cu aprobare la cunoscință.

Nr. 39. Direcțiunea scôlei de fete prin hârtia dto 28 Martie a. c. Nr. 99 subșterne spre revisuire protocolul conferinței ordinare a corpului didactic dela 16 Martie a. c., în care se hotărăse modul de participare la înmormântarea fostului director al scôlei, al dluî Ioan Popescu, fost profesor seminarial etc. (Ex. Nr. 84/1892).

— Se ia cu aprobare la cunoscință.

Nr. 40. Se presentă hârtia, subșternută cu recomandatiune prin direcțiunea scôlei de fete a Asociațiunei, a dluî Ioan Popoviciu, învățător la numita scôlă, în care acesta cere: să fiă numit învățător ordinar definitiv cu începerca semestrului II. (1 Februarie a. c.) al anului scol. curent, avisându-i-se dela acel dat și salariul corespundător. (Ex. Nr. 86/1892).

— Învățătorul Ioan Popoviciu se declară învățător definitiv cu începerea semestrului II al anului scol. curent, avisându-se dela acel dat și salariul corespundător.

Nr. 41. Direcțiunea scôlei civile de fete a Asociațiunei prin hârtia dto 1 Aprilie a. c. Nr. 103 subșterne spre revisuire protocolul conferinței corpului didactic dela 29 Martie a. c.

Din protocol se vede:

a) se constată, că progresul în învățământ, precum și starea morală a elevilor a fost în general mulțumitor în decursul lunilor două din urmă, Februarie și Martie a. c.;

b) întreg materialul prescris în planul de învățământ se va precurge;

c) că scôla a primit, la intervenirea directorului Dr. I. Crișan, publicațiunile academiî române din Bucuresci, și că biblioteca aceleia s'a înmulțit și prin donațiunea făcută de Dlu Dr. A. Șulutu de Cărpiniș;

d) se cere să se constate, că ferii a dat corpul didactic la Crăciun numai 6 zile și nu 8 zile, după cum s'a publicat în „Transilvania“ Nr. 2 din 1892. (Ex. Nr. 92/1892).

— Cuprinsul protocolului servește spre sciință, însemnându-se, că în ce privește durata ferilor dela Crăciun subversază o erore de tipariu.

Nr. 42. Direcțiunea scôlei de fete prin hârtia dto 5 Maiu 1892 Nr. 79 subșterne hârtia On. Magistratî orașenescî din locu, în care cu provocare la ordinul înaltului ministeriî reg. de interne dto 8 Octobr 1891 Nr. 71, 284 ni se cere delăturarea unor scăderi la edificiul scôlei. (Ex. Nr. 99/1892).

— De vreme-ce încă anul trecut prin conclusul dto 20 Iunie 1891 Nr. prot. 92 s'a luat dispoșiunile de lipsă în direc-

ținea acésta, care dispozițiunii însă nu s'aũ potutũ esecuta din cauza scurtimei timpului, ce se pôte folosi la o scólã în asemenea scopuri, economulũ Asociațiunei, dlũ cassarũ G. Candrea, e poftitũ a face încã de pe acumũ pașii de lipsã, pentru ca în feriile de varã ale anului scolarũ curentũ să se pótã nesmintitũ esecuta conclusulũ dela 20 Iuliu 1891 Nr. prot. 92 alũ acestuĩ comitetũ.

Nr. 43. Aũ intratũ la comitetũ taxe dela membrii: Laslo Ioanũ în Clujũ pro 1891 5 fl.; Ioanũ Faurũ în Craiova pro 1890 și 1891 10 fl.; Dr. Ilea, avocatũ în Clujũ pro 1890 5 fl.; Iosifũ Romanũ, în Alba-Iulia pro 1890 5 fl.; Alexandru Micu, în Blajũ pro 1888 și 1891 20 fl.; A. P. Bota, în Blajũ 5 fl.; Emiliu Viciu, în Blajũ 6 fl.; Gavrilũ Manũ, în Bistrița 30 fl.; Basiliu Rațiu, în Fãgãrașũ pro 1891 5 fl.; George Dobrinũ, în Voila pro 1891 5 fl.; Max. Receanũ, în Recea pro 1890—1891 10 fl.; Danilã Șerbanũ, în Voila, pro 1891 6 fl.; Petru Lelutũ, în Besimbacu pro 1891 5 fl.; George Borzea, în Viștea inferiórã pro 1890 și 1891 11 fl.; Nicolaũ Serbanũ, în Voila pro 1891 6 fl.; George Vasu, în Voila pro 1891 6 fl.; George Aiser, în Fãgãrașũ pro 1891 5 fl.; Alecse Belle, în Șercaia pro 1891 5 fl.; Vasile Cernea, în Cincũ pro 1891 5 fl.; Dumitru Chișoreanũ, în Fãgãrașũ pro 1891 5 fl.; Ioanũ Florea, în Fãgãrașũ pro 1891 5 fl.; Dr. Nicolaũ Motocũ, pro 1891 5 fl.; Alecsiũ Pocolũ, în Fãgãrașũ pro 1891 5 fl.; Ioanũ Teț, în Bucuresci pro 1891 5 fl.; Biserica gr. cath., în Ileni pro 1891 5 fl.; Valeriu Comșa, în Copacelũ pro 1891 5 fl.; George Pralea în Breaza pro 1891 5 fl.; Dr. Stefanũ Popũ, în Fãgãrașũ pro 1891 5 fl.; Dr. A. Micu, în Fãgãrașũ pro 1891 5 fl.; Ioanũ Turcu, în Fãgãrașũ pro 1891 5 fl.; Maria Partenie Cosma, în Sibiiũ pro 1891 5 fl.; Ioanũ Broju, în Sibiiũ pro 1891 5 fl.; Dr. Cornelũ Diaconoviciũ, în Sibiiũ pro 1891 5 fl.; Nicanorũ Frateșũ, în Sibiiũ pro 1891 5 fl.; Leontinũ Simonescu, în Sibiiũ pro 1891 5 fl.; Dr. Petru Spanũ, în Sibiiũ pro 1891 5 fl.; Dr. Nicolaũ Vecerdea, în Sibiiũ pro 1891 5 fl.; Mateiũ Voileanũ, în Sibiiũ pro 1891 5 fl.; Nicolaũ Moldovanũ, în Blajũ pro 1891 5 fl.; Petru Tisu, în Panciova pro 1892 6 fl.; Lazarũ Rosculețũ, din Satulũ nou pro 1892 6 fl.; Nicolaũ Hențu, în Seliste pro 1891 5 fl.; Augustinũ Popũ, în Lãpușulũ ung. pro 1892 5 fl.; Nicolaũ Toganũ, în Sibiiũ pro 1891 5 fl.; Camera Comercialã în Brașovũ pro 1892 6 fl.; Paulũ Beșa, în Borgo-Prundũ pro 1891 5 fl.; Petru Popũ, în Lugoșũ pro 1892 5 fl.; Dimitrie Stanescu, în Brașovũ pro 1891 5 fl.; Mich. Stanescu, în Brașovũ pro 1891 5 fl.; Petru Nemeșũ, în Brașovũ pro 1891 5 fl.; G. B. Popũ, în Brașovũ pro 1891 5 fl.; N. P. Petrescu, în Brașovũ pro 1891 5 fl.; Zosimũ

Butnarū, în Braşovū pro 1891 5 fl.; P. M. Zanescu, în Braşovū pro 1891 5 fl.; I. Lengerū, în Braşovū pro 1891 5 fl.; A. Lupanū, I. Munténū, Ster. Stinghe, N. Ciurcu, Ioanū Aronū, G. M. Zanescu; L. Nastasi, I. Maximū, Dumitru Munténū, Ieroninū Bariţiu în Braşovū pro 1891 câte 5 fl.; Nicolaū Marinū, în Viena pro 1892 5 fl.; Ioanū Hodorénū, în Gherla pro 1892 5 fl. Dr. Aureliū Şuluţū, în Ploeşti pro 1891 şi 1892 10 fl.; Alecsiu Berinde, în Seini pro 1892 5 fl.; Dumitru Nanū, în Reşnovū pro 1892 5 fl.; Nicolaū Sustaī în Braşovū pro 1892 5 fl.; Gabrielū Ciobotarū, în C. Ghimesū pro 1892 5 fl.; George Bobeşū, în Sibiiū pro 1892 5 fl.; George Munténū, în Cugirū pro 1891 şi 1892 10 fl.; Ioanū Russu, în Velcherū pro 1891 5 fl.; G. Maximū, în Sibiiū pro 1892 5 fl.; Dr. Elefterescu în Bucuresei pro 1892 5 fl.; George Bariţiu, în Sibiiū pro 1892 5 fl.; Dr. Pavelū Tanco, în Năseudū pro 1891 5 fl.; Gavrilă Scridonū, în Năseudū pro 1891 5 fl.; Ioanū Cuirdărénū în Lusca pro 1891 5 fl.; Mich. Făgărăşanū, în Teure pro 1891 5 fl.; Stefanū Buzilă, în S. Iosifū pro 1891 5 fl.; Ioanū Nescuţiu în Năseudū pro 1891 6 fl.; Greg. Pletosū pro 1891 2 fl. 50 cr.; Simionū Popelea, în G. Szt. Micloşū pro 1892 5 fl.; Ioanū Creţu, în Sibiiū pro 1891 5 fl.; Ignate Mircea, în Bucuresti pro 1892 6 fl. 7 cr.; Ioanū Popū, în Sâmbăta superiōră pro 1891 5 fl.; Dr. Elefterescu, în Bucuresti pro 1892 5 fl. 8 cr.; „Bistriţana“ institutū de creditū şi economii 200 fl. taxa de membru fundatorū; Dionisiū Romanū, în Mediaşū, pentru diplomă, G. Crişanū, în Mediaşū, Pavelū Popescu, în Bórta, Nicolaū Racoţa, Şeica-mare, Ioanū Baciū, în Saula, Ioanū Munténū, în Agribiciū, Basiliū Busaiū, în Buia, Ioanū Moldovanū, în Mediaşū, Ioanū Bozoşanū, în Mosna pentru diplomă câte 1 fl.; Laslo Ioanū, în Clujū pro 1892 5 fl.; Ieronimū George Bariţiu în Braşovū pro 1890 5 fl.

— Spre sciinţă.

Sibiiū, d. u. s.

Dr. **Ilarionū Puşcariū** m. p.,
vice-preşedinte.

Dr. **Ioanū Crişianū** m. p.,
secretarū II.

Verificarea acestui procesū verbalū se concrede d-lorū:
Parteniū Cosma, Ioanū Russu, Leontinū Simonescu.

S'a cetitū şi verificatū. Sibiiū în 8 Aprilie 1892.

Partenie Cosma m. p. **Ioanū Russu** m. p. **Leontinū Simonescu** m. p.